

Η εορτή του Αγίου Ιερομάρτυρος Διονυσίου Αρεοπαγίτου και τα Ονομαστήρια του Μητροπολίτη Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Με τον προσήκοντα σεβασμό στην δοκιμασία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου, ο οποίος σήμερα άγει τα σεπτά Ονομαστήριά του, αλλά και στην δοκιμασία μεγάλου μέρους του Κορινθιακού Λαού ένεκα της καταστρεπτικής πυρκαγιάς, σεβόμενοι την μνήμη των δύο (2) νεαρών θυμάτων που κήκκαν και που σήμερα παραδόθηκε η σορό τους στην «μητέρα» γη, εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Διονυσίου του Αρεοπαγίτου με τον Όρθρο και την Θεία Λειτουργία, στο Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της Αγίας Φωτεινής (εντός του χώρου του Επισκοπείου) στην

Κόρινθο.

Συλλειτουργήσαν ο Πανοσ. Αρχιμ. π. Άνθιμος Παπαλεξόπουλος, Ιεροκήρυξ της Ι. Μητροπόλεως μας και Ηγούμενος της Ι. Μονής Παναγίας «Πάντων Χαρά» Καλεντζίου, οι Οικονόμοι – Σταυροφόροι π. Δημήτριος Στεργιόπουλος, Εφημέριος Ι. Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Συνοικισμού Κορίνθου, π. Νικόλαος Βαρδουνιώτης, Εφημέριος Ι. Ναού Αγίου Δημητρίου Εξαμιλίων και ο Διάκονος π. Άγγελος Σαλάτας, ενώ έψαλλαν ο Αιδεσ. Πρωτ/ρος π. Αθανάσιος Κοντογιάννης, Εφημέριος του Καθεδρικού Ι. Ναού Αποστόλου Παύλου Κορίνθου και Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ι. Μητροπόλεως μας και ο Αιδεσ. π. Γεώργιος Σαλάτας, Εφημέριος Ι. Ναού Αγίας Κυριακής Ζεμενού.

Ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως **Επίσκοπος Κεγχρεών** κ. Αγάπιος παρέστη συμπροσευχόμενος εκ του παραθρονίου λέγοντας και ψάλλοντας άπαντα τα «Προεστωτικά» ενώ κατά την διάρκεια του Κοινωνικού ομίλησε στους Αιδεσ/τους Πρεσβυτέρους, που παρέστησαν συμπροσευχόμενοι, και στο ευσεβές εκκλησίασμα. **Η αναφορά του ήταν η παρουσία του Απ. Παύλου μετά την διαδρομή Του στην Ελληνική Επικράτεια**, όπως υπάρχει σήμερα, από Σαμοθράκη, Νεάπολη, Φιλίππους, Αμφίπολη, Θεσσαλονίκη και Βέροια στην Αθήνα, όπου «παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ» (Πραξ. ιζ', 16) γι' αυτό και συζητούσε και

στην Συναγωγή και στην αγορά της πόλεως. Μερικοί από τους Επικούρειους (αθεϊστές) και τους Στωϊκούς (πανθεϊστές) φιλοσόφους άρχισαν να φέρνουν αντιρρήσεις στους λόγους Του, άλλοι δε τον αποπήραν: «τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν;» (ενθ. ανωτ. 18). Τέλος τον ανέβασαν στον Ἄρειο Πάγο και Τον κάλεσαν να πεί δημόσια την «φιλοσοφία» Του «δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν» (ενθ. ανωτ. 20). Και ο Θεῖος Παῦλος άρχισε την ομιλία Του, όπου και εξέθεσε τις αλήθειες της Πίστεώς μας κάνοντας αναφορά στην ειδοποιό διαφορά της Χριστιανικής Πίστεως προς όλες τις άλλες «πίστεις» όλων των αιώνων, στην Ανάσταση του Χριστού, που υπήρξε και το τέλος της «φιλοξενίας» Του στον Ἄρειο Πάγο!

Όση ώρα όμως ο Παῦλος ομιλούσε επί του βήματος κάποιος από το ακροατήριο αναπολούσε μια συγκεκριμένη ημέρα που έζησε στα νειάτα του, όταν με τον φιλόσοφο Απολλοφάνη ευρίσκετο στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου προς αναζήτηση απαντήσεων στα φιλοσοφικά ερωτήματα που τον απασχολούσαν. Ήταν άνοιξη, μιά ηλιόλουστη και γαλήνια ημέρα που η καθημερινότητα δεν πρόδιδε τίποτα για την ξαφνική αλλαγή. Ξαφνικά το μεσημέρι που ο ήλιος μεσουρανούσε η Ηλιούπολη βυθίστηκε για τρεις ώρες στο σκοτάδι. Ανεξήγητο το φαινόμενο! Οι φιλόσοφοι παρακολουθούσαν με απορία το περιστατικό. Και όταν την τρίτη ώρα του

σκοταδιού άρχισε να τρέμει όλη η γή σαν τα φύλλα του δένδρου ο Διονύσιος -αυτός ήταν ο αναπολών- ξεφώνησε δυνατά με φρίκη: «Άγνωστος έν σαρκί πάσχει ό Θεός δι' όν τόδε τό πᾶν έξόφωταί τε καί σεσάλευται!»! Αυτά του έφεραν στην μνήμη οι λόγοι του Παύλου γι αυτό και Τον αναζητά, συνομιλεί μαζί Του, κατηχείται, βαπτίζεται και αναλαμβάνει το δύσκολο έργο της διοικήσεως της πρώτης Εκκλησίας των Αθηνών. Όπως ο Διονύσιος Κορίνθου (περί το 170 μ.Χ.) γράφει και οι Αποστολικές Διαταγές διασώζουν ήταν ο πρώτος Επίσκοπος Αθηνών.

Την χαρά όμως της γνώσεως της αληθούς Πίστεως σκιάζει η εποχή των διωγμών. Γνώριζε τι τον περιμένει. Αλλά τι σημασία θα μπορούσε νάχει «θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή λιμός ... ή κίνδυνος ή μάχαιρα;» (Ρωμ. η', 36) μπροστά στην αθανασία, που ο θάνατος ξανοίγει στους Χριστιανούς. Αντικρίζοντάς τους κινδύνους ο Διονύσιος Αθηνών προχωρούσε άφοβα επαναλαμβάνοντας τα λόγια του Μεγάλου Αποστόλου και διδασκάλου Του: «άλλ' έν τούτοις πᾶσιν ύπερνικῶμεν διὰ τοῦ άγαπήσαντος ήμᾶς» (ενθ. ανωτ. στιχ. 37). Ο Χριστός άνοιξε την αγκαλιά Του για να υποδεχθεί την ηρωική ψυχή του λειτουργού Του, ενώ εκείνος την παρέδιδε «μαρτυρικώ τω τρόπω» ψελλίζοντας με εμπιστοσύνη: «...ούτε θάνατος ούτε ζωή...δυνήσεται ήμᾶς χωρίσαι άπό τής άγάπης τοῦ Θεοῦ τής έν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ήμῶν» (ενθ. ανωτ. στιχ. 39)!

Ανέφερε, επίσης, ότι φέτος γιορτάζουμε την μνήμη του Ιερομάρτυρος με την απουσία από την εόρτιο σύναξη του πνευματικού Πατρός και Ποιμενάρχου κ. Διονυσίου, που δοκιμάζεται με τον «σταυρό» της ασθενείας αλλά και που κι αυτός μαζί με τον Άγιο που φέρει το όνομά Του επαναλαμβάνει τους λόγους του Ιδρυτή της Τοπικής μας Εκκλησίας και πολιούχου Κορίνθου «...εις αυτά είμεθα με το παραπάνω νικητές δια του Χριστού που μας αγάπησε»! Ελπίζει στον Χριστό που τον αγάπησε ο Σεβ. Μητροπολίτης και η ελπίδα του και η ελπίδα μας δεν διαψεύδονται μέχρι στιγμής, αφού η ανάρρωση του βαίνει καλώς και πιθανόν μέχρι το τέλος της εβδομάδος να εξέλθει του Νοσοκομείου!

Τέλος ευχήθηκε χρόνους πολλούς και αγαθούς με υγεία ακράδαντη στον Σεβασμιώτατο και μετέφερε εκ μέρους του, μετά την τηλεφωνική συνομιλία που είχε ο Θεοφιλέστατος μαζί του και η οποία διεκόπη την ώρα της επισκέψεως στο Νοσοκομείο του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου, Πατρικές ευχές σε όλο το Ποίμνιό του.

Πριν το «Δὶ ευχών» της απολύσεως της Θ. Λειτουργίας εψάλη η φήμη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Διονυσίου υἱ ὅλου του Εκκλησιάσματος. Πολλά, υγιεινά και ευφρόσυνα τα έτη του!

Κατά την διάρκεια του Ὁρθρου και της Θ. Λειτουργίας το απότμημα του Ι. Λειψάνου του Αγ. Διονυσίου ήταν εύκαιρο σε προσκύνηση υπό των Πιστών. Στην Θ. Λειτουργία παρέστη ο κ. Αναστάσιος Ταγαράς, Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Κορινθίων.

